na jedné straně, oproti migrantovi z Ázerbájdžánu na straně druhé. Takový přístup je v rozporu s čl. 1 a čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. V rozporu s principy právní jistoty a předvídatelnosti práva vláda také shledává vymezení režimu detenčních center, který je v návrhu definován jako „obdobný jako v pobytovém středisku nebo zařízení pro zajištění cizinců na území ČR s přihlédnutím k místní situaci". Takový způsob vymezení režimu určitého zařízení, v němž je omezována osobní svoboda osob, se v porovnání se zákonem o azylu a zákonem o pobytu cizinců na území ČR dle vlády jeví jako zcela nedostatečný. Návrh vykazuje rovněž četné legislativní chyby.

Stav projednávání: Návrh byl předložen Poslanecké sněmovně k projednání v prvním čtení.

Návrh poslance M. Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů

Opoziční poslanec M. Plíšek předložil Poslanecké sněmovně k projednání návrh novely zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů *(sn. tisk č. 697)*, jehož účelem je upravit ve vybraných okruzích současnou právní úpravu, která je již nevyhovující, zejména pak v souvislosti s výkonem činnosti soudních znalců. Předkladatel připomněl, že o kompletně nové a systémové právní úpravě se pouze hovoří. Předmětem návrhu jsou tři tematické okruhy. Navrhuje se zejména složení vstupní zkoušky jako jedné z podmínek pro jmenování znalcem. Dále se zakotvuje povinnost soustavného vzdělávání a možnost přezkumu odborných znalostí znalce, a dochází k navýšení sankcí za spáchané přestupky a správní delikty právnických osob na dvojnásobek proti současnému stavu.

Vstupní zkouška, povinnost soustavného vzdělávání a možnost přezkumu odborných znalostí se má týkat pouze znalců, nikoli tlumočníků vzhledem k odlišné povaze jejich činnosti. Vstupní zkouška je koncipována jako ověření znalostí nezbytných pro výkon znalecké činnosti, tedy především znalosti zákona o znalcích a tlumočnících, znalosti o právním postavení znalce před orgány veřejné moci a o náležitostech provedení znaleckého posudku. Podrobnosti o vstupní zkoušce jsou ponechány na úpravě v podzákonném právním předpisu. Za účelem zachování trvale kvalitního výkonu znalecké činnosti návrh dále stanoví povinnost průběžného vzdělávání znalců nejen v oboru, odvětví a specializaci, pro něž je zapsán v registru, ale taktéž z procesních předpisů, které se k výkonu znalecké činnosti váží. Za tímto účelem se znalcům stanoví povinnost soustavného vzdělávání, která spočívá např. v účastech na kurzech a seminářích, publikační činnosti nebo případně i pedagogické činnosti. V návaznosti na povinnost soustavného vzdělávání může ministerstvo nebo krajský soud uložit znalci povinnost účastnit se ověření odborných znalostí. To by mělo směřovat právě k ověření následného vzdělávání a především celkovému ověření způsobilosti znalce vykonávat řádně znaleckou činnost v oboru, pro který je jmenován. Pokud by vyšly najevo skutečnosti, které budou důvodně nasvědčovat tomu, že znalec pozbyl odborné způsobilosti, předvolá jej ministerstvo nebo krajský soud k ověření znalostí.

Vláda na své schůzi dne 17. 2. 2016 posoudila předmětný návrh a vyslovila s ním nesouhlas *(usn. č. 129)*. Ve svém odůvodnění sice obecně přivítala návrh jako podnět ke zvýšení kvality výkonu znalecké činnosti, avšak označila jej za nesystematický a nedostatečný. Upozornila, že v souladu s Plánem legislativních prací vlády na r. 2016 Ministerstvo spravedlnosti aktuálně připravuje návrh nového zákona o znalcích, který bude mj. řešit i okruhy, jichž se dotýká poslanecký návrh. Nová právní úprava však má být komplexnější, bude doplněna o prováděcí předpisy, podrobnou důvodovou zprávu a hodnocení dopadů regulace. Vládě se tak jeví jako nekoncepční přijímat dílčí neúplnou úpravu.

Pokud jde o konkrétní připomínky, vláda souhlasí s tím, že zavedení vstupní zkoušky může být cestou k částečnému zkvalitnění výkonu znalecké činnosti, neztotožňuje se však s návrhem, který pouze zakotvuje vstupní zkoušku, aniž by řešil, kdo by ji měl organizovat, kdo by měli být zkoušející, jakým způsobem by měla probíhat a další její podrobnosti. Návrh postrádá, stejně jako stávající právní úprava, provázanost vstupní zkoušky s právním nárokem na jmenování znalcem. Bez zakotvení právního nároku na jmenování znalcem však zavedení vstupní zkoušky nedává podle názoru vlády smysl, neboť se nejeví jako přiměřené, aby byl žadatel nucen podrobit se vstupní zkoušce, zaplatit za ni poplatek a následně i přes úspěšné absolvování nemusel být jmenován. Vláda označila za problematické, jakým způsobem se bude prokazovat průběžné vzdělávání a stanovovat k tomu potřebná měřítka. Vhodným řešením by bylo, pokud by porušení povinnosti znalce prohlubovat své vědomosti, dovednosti a způsobilost bylo např. provázáno s uložením povinnosti podrobit se ověřování odborných znalostí (podle § 16a). Návrh také nerovně přistupuje ke znalcům a tlumočníkům co do podmínek pro jejich jmenování a výkon jejich činnosti, neboť stanoví nové povinnosti pouze znalcům, aniž by tato speciální úprava byla odůvodněna. Obzvláště v případě povinnosti složení vstupní zkoušky a úhrady správního poplatku za její vykonání je tato nerovnost nelogická, vzhledem k tomu, že se jedná o subjekty v obdobném postavení. Navíc je jistě žádoucí, aby i tlumočník měl znalost právních předpisů týkajících se výkonu tlumočnické činnosti včetně náležitostí tlumočnického úkonu.

Stav projednávání: Návrh byl předložen Poslanecké sněmovně k projednání v prvním čtení.

PRÁVO EU

Evropská komise a USA se dohodly na novém rámci pro přenos údajů přes Atlantik: Štít pro ochranu osobních údajů *(Privacy Shield)*

Evropská komise dne 2. 2. 2016 schválila politickou dohodu o novém právním rámci pro přenos údajů přes Atlantik *(Privacy Shield)* a rozhodla o opatřeních k zavedení nového režimu. Nový rámec by měl chránit základní práva občanů EU v případech, kdy jsou jejich údaje předávány do USA, a zároveň zajistit právní jistotu pro podniky.

Tzv. Štít pro ochranu osobních údajů mezi EU a USA splňuje podmínky, které stanovil Soudní dvůr EU ve svém rozhodnutí ve věci *Schrems* z 6. 10. 2015, jímž byl prohlášen za neplatný starý rámec „bezpečný přístav" *(Safe Harbour)*. Rozsudek potvrdil přístup, který Komise zastávala od listopadu 2013, že je nezbytné přezkoumat rozhodnutí o bezpečném přístavu, aby se v praxi zajistila dostatečná úroveň ochrany údajů, jak ji vyžadují právní předpisy EU.

Nová dohoda má zpřísnit povinnosti společností v USA, pokud jde o ochranu osobních údajů občanů EU, a zajistit důslednější kontrolu a dohled ze strany Ministerstva obchodu USA a Federální obchodní komise (FTC), mj. prostřednictvím intenzivnější spolupráce s evropskými orgány pro ochranu údajů. V rámci nové dohody se USA zavázaly, že veřejné orgány budou moci přistupovat k osobním údajům předávaným v novém režimu pouze při dodržení jasných podmínek a omezení a pod dohledem. Evropané budou mít možnost obracet se v této souvislosti s dotazy a stížnostmi na nového, zvlášť jmenovaného veřejného ochránce práv.

Nová dohoda by měla obsahovat následující prvky:

– *Přísné podmínky pro společnosti zpracovávající osobní údaje občanů EU a důsledná kontrola*: Americké společnosti, které budou získávat osobní údaje občanů EU, se budou muset podřídit přísným podmínkám, které se vztahují na jejich zpraco-